

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND Mcgregor STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українським Робітничим Домі, на рюлі вулиць Фрітчард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ВЕЛИЧЕЗНЕ КУЛЬТУРНЕ БУДІВНИЦТВО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Не маючи спромоги вмістити хоч би скорочений доклад т. Гринька, народного комісара фінансів СРСР, на третій сесії Всеююзного Центрального Виконавчого Комітету в першій половині січня 1931 року, ми хоч частинами передаватимемо нашим читачам про цей єдиний фінансовий план соціалістичного будівництва. Цей план дуже важливий тим, що це перший план в історії людства, який основно лопить усю дотеперішню капіталістичну фінансову систему і є започаткуванням нової, соціалістичної системи.

Пару слів про самого т. Гринька. Один з наших читачів запитує нас, чи є то той самий Гринько, про якого жовто-блакитна преса писала, що його "московські більшовики забрали з України на заслання за те, що він хотів хоч радянської, але незалежної України".

Це є той самий т. Ф. Гринько, видатний український комуніст, бувший член українського радянського уряду, але якого ніколи нікуди не засидали "московські більшовики" вже хоч би тому, що Радянська Україна є такою, якої хотів і за яку борювався т. Гринько, але якого, як члена Всеююзної Комуністичної Партії перевели до праці в центральних радянських установах і який є зараз народнім комісаром фінансів цілого Радянського Союзу, отже є головою одного з найвідповідальніших союзних комісаріатів. А що жовтоблакитна преса пише, то це нічого дивного. Вона ж давним-давно розстріляла Шумського, зробила його автокефально-православним святним, але проте дядько часу не сказала ще, в якому монастирі поставила його мощі.

Загальні видатки на все державне індустріальне, сільськогосподарське та культурне будівництво, включаючи й оборону країни, після одного фінансового плану вноситимемо в СРСР в 1931 році 31 мільярд 750 мільйонів карбованців, або близько 32 мільярди карбованців. Минулого року видатки вносили 22 мільярди карб. — отже цього року зростають на одну третину. З тих грошей 21 мільярд карбованців йде на народне господарство — на індустріалізацію та на сільське господарство, а 6 і пів мільярда йде на культурне будівництво, а півтора мільярда залишається в резерві.

Крім цих півтора мільярда карбованців державного резерву після бюджету промисловості, каже т. Гринько, є ще інші резерви, що разом вноситимуть поверх 500 мільйонів карбованців. І далі він наводить:

"Таким способом загальна сума фінансових резервів у нас перевищає 2 мільярди карбованців. І коли ви звернете до бюджетів чужинських держав, то побачите, що Англія закінчує свій бюджет 1930 року з дефіцитом майже в 40 мільйонів фунтів стерлінгів (коло 400 мільйонів карбованців), а навіть Злучені Держави закінчили 1930 рік з дефіцитом 180 мільйонів доларів. Нехай порівняють ці факти з нашим фінансовим планом ті, хто не знає фактів, або, перекручуючи їх, кричить на право й наліво, неначе б то наше капітальне будівництво й високі темпи нашого господарського розвитку забезпечуються безмежним друкуванням паперових грошей, безмежною емісією."

Тому, що про видатки на індустріалізацію та загальне соціалістичне будівництво ми подавали вже дещо в попередніх числах, то на цemu місці подамо дані про культурне будівництво СРСР в 1931 році.

На саме культурне будівництво в 1931 році призначено 6 мільярдів 500 мільйонів карбованців. До цього включається: освіта, охорона здоров'я й соціальне забезпечення. Минулого року підготовка кадрів — учителів, механіків, техніків, радянських робітників і ін., включаючи вклади на будівництво нових вищих технічних шкіл, видано 970 мільйонів карбованців, а цього року призначено 1 мільярд 800 мільйонів карбованців, отже два рази більше, як минулого року.

Число учнів у вищих школах в 1930 році було 217 тисяч, а в 1931 року буде 285 тисяч. В технікумах (технічних школах) минулого року було 212 тисяч учнів, а цього року буде коло 590 тисяч, отже майже втричі більше, як минулого року. А вже надто звернено увагу на виховання та вишкодження робітництва. Бо хоч у всіх вище згаданих школах величезна більшість учнів — це сини й дочки робітників і селян, а не панські синки, як в капіталістичних державах, то проте в 1931 році на робітничих факультетах буде вчитися 280 тисяч робітників і робітниць, замість 68 тисяч в минулі роки.

Суди не включається величезної армії тих робітників і їхньої молоді, що вчиться в різних фабричних школах та в різних спеціальних курсах, які густою сіткою розсіпані по величезному просторі Радянського Союзу.

Це називається підготовка кадрів, тобто підготовка справжніх керівників цілого соціалістичного будівництва.

Потім йде справа загального навчання — не тільки дітей, але й старих. Програма на 1931 рік розрахована так, що вона має охопити навчанням усіх дітей від 8 до 11-літнього віку, а також

2 мільйони таких, що переросли цей вік, але не були в школах. Коли взяти на увагу, що в Радянському Союзі усіх дітей у віці від 8 до 11 літ є 14 мільйонів, то додавши до них тих 2 мільйони, які переросли цей вік, але не були в школах, то в 1931 році в школі першого ступення буде вчитися 16 мільйонів дітей.

Так радянська країна дбає про вивчення й виховання молодого покоління, про виховання того покоління, що має завершити будівництво соціалізму.

Може хто скаже: чим там хвалитися, он капіталістичні країни, як Злучені Держави, Німеччина та інші давно вже позаходили у себе і загальне навчання й технічну освіту. Так, правда. Але не забувайте: бувала царська Росія була темна, неосвічена, або, як сказав Лермонтов — "прощай, нематья Россия, страна рабов, страна господ". І такою дістали її від царату більшовики. Та коли б то ще тільки такою?! Вони після чотирилітньої імперіалістичної війни дістали її ще зграбованою, зруйнованою. А потім ще повних три роки руйнували її інтервенти, генеральські банди, втримувані капіталістичними державами.

Три роки взяло трудящим, щоб очистити свої землі від грабників. Поверх п'ять літ взяло, щоб хоч трохи відбудувати зруйноване та налагодити життя. Потім прийшлося почати будувати те, чого ніколи царська Росія не мала. І тільки тепер, із встановленням п'ятилітнього плану, взялися трудящі за справжнє соціалістичне будівництво.

Не забувайте, радянська влада існує всего лише чотиринадцять років, і тільки 10 літ має відносний спокій — кажемо відносний, бо докоча неї гоструть мечі імперіалістичні, інтригують, провокують, нападають на її територію, або найздужаючи на її представництва в себе дома, інтригують внутрі СРСР, завоюючи та фінансуючи там різні змови, шкідництво в індустрії, в копалинях, в державних споживчих тростах. А осьлобно прогомони на цілий світ процес над "промисловою партією", на якому самі змовники витягнули на світло дня своїх спільних, покровителів і вдохновителів. В таких обставинах працює Радянський Союз. Ще й як працює! Капіталісти аж казяться.

І вони такі колись покажуться.

ЗА ВИКОНАННЯ ПАРТІЙНОЇ ЛІНІЇ І ЗА БІЛЬШОВИЦЬКЕ ЗМІЦНЕННЯ НАШИХ РЯДІВ

(Стаття йде як дискусійна перед пленумом ЦК КПК.)

СТОЇМО НА ПОРОЗІ ВИРІШАЛЬНИХ БОЇВ

Теперішній пленум ЦК Комуністичної Партії Канади збирається в часі, коли в Канаді почали наарівати умови для вирішальних боїв між працею а капіталом, умови для повалення влади капіталу. У своїй брошурі "Дитяча хвороба" Ленін так визначає ті умови:

"Основний закон революції потвердження всіма революційми й зокрема трьома російськими революційми в XX столітті, от учім: для революції не досить, щоб визискувачі і пригноблені маси переконались, що неможливо жити по старому, і вимагали зміни: для революції треба, щоб визискувачі не могли пранити жити й правити по старому. Лише тоді, коли "низ" не хоче по старому, коли "верхи" не можуть по старому, лише тоді революція може перемогти. Інша ще істина висловлюється так: революція неможлива без загального національного (що зачіпає і визискувачів і визискуваних) кризи. Значить для революції треба, попередше, досягти, щоб більшість робітників (або в уськюм разі, більшість селян, містачів, політично активних робітників) цілковито зрозуміла konieczність перевороту і готова була йти на смерть за нього; подруге, щоб командні класи переконали урядову кризу, що втягує в політику навіть відстаї маси, знесило уряд уможливлене для революціїерін швидке скинення його."

Чи назривають в Канаді визначені Леніном умови. Безсечно назривають. Канаду давить зараз небувало велика і постійно зростаюча індустрі-

МУСИМО ЗМІЦНИТИ РЯДИ ПАРТІЇ

Перед партією стоять величезні завдання, але сили нашої партії в порівнянні до тих завдань аж надто малі під кожним зглядом. Чисельно партія слаба. Склад її незадовільний, бо величезну більшість в ній становлять чужинські робітники, а англійські і французькі робітники мало. Централізація партії рішуче недостатня. В ній ще глибоко тримається соціал-демократичний фeдeралізм, який в останні часах переріс і виявився в фракційній боротьбі, де ми, українські комуністи, й фінляндські товариші вели перед. Легалізм теж міцно вкоринився в наші партії і нині ми, українські комуністи сильно такі грішили. На осно-

робою, не вміючи належно втягати трудящі маси до боротьби за негайні домагання і потім передвигати їх на вищі шаблі класової боротьби.

Всі ці великі наші слабости і недостачі є причиною того, що ми використовуємо в своїй праці аж надто малу лише частину тих великих можливостей, які розгортають перед

ТРЕБА ВИВЧИТИ ШЛЯХ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В КАНАДІ

В першій мірі ми мусимо вивчити Ленінову науку, що "Без революційної теорії не може бути й революційного руху", та постаратися, щоби все членство партії усвідомило собі шлях пролетарської революції в Канаді.

В останньому часі наша партія зробила багато в тому напрямі. Ми визбулися помилкової опортуністичної теорії, яка твердила, що Канада є підвладною країною британського й американського імперіалізмів, що канадійська буржуазія не має спільних інтересів, що її ряди безнадійно розділені — одна частина нерозділена звязана своїми інтересами з британським імперіалізмом, а друга з американським — і що тимсамим не класовий антагонізм є домінуючим чинником в політичному житті Канади, але англо-американський конфлікт. Ця опортуністична теорія твердила, що шлях пролетарської революції в Канаді веде через громадянську війну, яка вибухне в наслідок дозрілості і загострення англо-американського конфлікту.

Таке величезне переорієнтування впливу англо-американського конфлікту на політичне життя Канади і тимсамим ставлення класової суперечности між працею а капіталом в Канаді на другий план відтягло нашу увагу від боротьби проти головного ворога канадійських робітників — канадійського імперіалізму, надією на вибух тої громадянської війни високої пасивність в нашій ряді, сіяло ілюзію легкого побід над "безнадійно розділеною буржуазією" і тимсамим о-

ВИКОРИНИТИ ПРАВИМ І "ЛІВИЙ" УХИЛИ

Далі ми мусимо повести як найрішучішу боротьбу проти правого і "лівого" ухили та проти примиренців. Теперішня передпленумова дискусія на стор. "Воркера" і в партійних групах та підготовчі передпленумові документи говорять, що наша партія є на твердому шляхові до очищення і зміцнення своїх рядів. Ми бачимо майже в усій цій передпленумовій праці розвиток здорової самокритики, більшовицьке визнання і засудження своїх помилок, ділове намічування шляхів праці і майже відсутність гнилого, дрібнобуржуазного "порання в особистих болях, що займало дуже велике місце в нашій партії до недавня.

Таким характером підготовчої передпленумової праці належно радіє кожний відданий справі партієць, але одночасно ми мусимо стереттис, щоби не переорієнтувати його. Ми мусимо були вповні свідомі того, що правий ухил, "ліве" фразерство і примиренчество вкоринились глибоко в організмі нашої партії. Ми мусимо бути вповні свідомі того, що між визнанням і засудженням своїх помилок на словах, між прихиттям партійної лінії на словах, а виправленням тих помилок в житті, переведенням тої лінії на практиці є велика різниця. Одинока практика є непомильною мірою честоти партійця. Багато правих ухильників, "лівих" фразерів і примиренців, прийняли лінію партії на словах, не зроблять того звороту на практиці і від них ми муситимемо очистити свої ряди. Тільки розуміється,

нами обективні умови, які дають життя. Наближаючися пленум і кожний член партії зокрема мусьть зробити максимум можливого, щоби усунути ці наші недостачі і слабости, щоби зміцнити партію якісно і кількісно, щоби зробити її вповні здатною до виконання тих великих завдань, що стоять перед нами.

робітними. Без завоювання осясов суспільного життя в Канаді нам не повадати капіталістичного ладу. Тому ми мусимо кинути на той фронт всі свої сили, мусимо бойово вжитися за будівництво революційних юній, за будівництво Воркера Юніті Ліг. Про зворот до фабрик ми говорили вже багато, але зробили на цьому полі рішучо мало. Та тепер ми мусимо зробити цей зворот на ділі і поставити нашу працю в фабриках на належну височину.

Стоячи на порозі вирішальних боїв між працею а капіталом ми мусимо розгорнути якнайкращішу працю між своїми спільниками тих боїв — незможними фермерами. Умови праці на фармах зараз дуже сприятливі. Засуванням Фармерської Ліги Едності ми заложили угольний камінь під міцний революційний рух на фармах. Але це ще тільки угольний камінь, а ми мусимо збудувати міцну величезну будівлю, міцну революційну організацію незможних фермерів-Капіді.

Все, що є бойового в наших рядах, мусьть вжитися тепер до будівництва партії, до будівництва революційного руху в Канаді.

Winnipeg, Man. M. Kaestlin.

РІЖНІ ВІСТІ

НАСТУП НА ЗАРОБІТНУ ПЛАТІНУ ГРІНЬКИ

Власники копалень Штрадендорфа (Австрія) запропонували робітникам знизити платні на 25% з ціллю нібито зменшити ціни на вугіль.

На Горішньому Шлезьку (Польща) вуглаві магнати зажадали знизити зарплати на 12%, але гірники рішуче відмовилися прийняти ці пропозиції, тоді власники звільнили з праці 50 тисяч робітників.

Бельгійські власники копалень домагаються нової знизки зарплати на 5%. Перша знизка на 9 з половиною відсотків була переведена 11 липня м. р.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ВІЙНИ

В Чехословаччині запроєктвано збудувати стратегічну залізницю, яка має сполучити всі військові підприємства Європи і заводи "Шкода" (в цих заводах виробляються військові матеріали) з польським портом Гдинею. Фінансування цієї залізниці беруть на себе французькі капіталісти в спільці з голляндськими, швейцарськими та бельгійськими банками. Отже імперіалісти озброюють своїх васалів проти Радянського Союзу.

МОРДУЮТЬ ЧОРНИХ РОБІТНИКІВ.

БАКРОС, Огайо, 26 січня. — Яких 7,000 затаманих капіталістами осіб старалося сформувану із себе личову юрбу і зличувати трох негерських робітників, які боролися себе перед муками місцевого шерифа, що оскаржив їх в крадіжці поживи.

Одного з трох братів таки замордовано. Свідки говорять, що убив його залізничороний детектив, вистрілом з револьвера.

ЗА ПШЕНИЦЮ ОБІЦЯЮТЬ ДАТИ ГАЗОВЕ ПРИЛАДДЯ.

МУС ДЖО, Саск., 26 січня. — На засіданні міської ради обговорювали сьогодні пропозицію одної британської фірми, яка годиться весту до Мус Джо природний газ і доставити все газове приладдя в заміну за кілька мільйонів бушлив пшениці.

Предкладаючи таку офeрту міській радї в Мус Джо, фірма заявляє: "Ми виконаємо контракт дешевше від фірми зі Злучених Держав, а кромї того готівка лишиться в руках фермерів (!) і бізнесменів".